

sci-conf.com.ua

PERSPECTIVES OF WORLD SCIENCE AND EDUCATION

**Abstracts of I International
Scientific And Practical Conference
October 2-4, 2019**

**OSAKA
2019**

PERSPECTIVES OF WORLD SCIENCE AND EDUCATION

Abstracts of I International Scientific and Practical Conference

Osaka, Japan

2-4 October 2019

Osaka, Japan

2019

UDC 001.1

BBK 79

The 1st International scientific and practical conference “Perspectives of world science and education” (October 2-4, 2019) CPN Publishing Group, Osaka, Japan. 2019. 515 p.

ISBN 978-4-9783419-8-3

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Perspectives of world science and education. Abstracts of the 1st International scientific and practical conference. CPN Publishing Group. Osaka, Japan. 2019. Pp. 21-27. URL: <http://sci-conf.com.ua>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Editorial board

Ryu Abe (Kyoto University)

Yutaka Amao (Osaka City University)

Hideki Hashimoto (Kwansei Gakuin University)

Tomohisa Hasunuma (Kobe University)

Haruo Inoue (Tokyo Metropolitan University)

Osamu Ishitani (Tokyo Institute of Technology)

Nobuo Kamiya (Osaka City University)

Akihiko Kudo (Tokyo University of Science)

Takumi Noguchi (Nagoya University)

Masahiro Sadakane (Hiroshima University)

Vincent Artero, France

Dick Co, USA

Holger Dau, Germany

Kazunari Domen, Japan

Ben Hankamer, Australia

Osamu Ishitani, Japan

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: osaka@sci-conf.com.ua

homepage: sci-conf.com.ua

©2019 Scientific Publishing Center “Sci-conf” ®

©2019 CPN Publishing Group ®

©2019 Authors of the articles

12.	ГЛАЗКОВ Е. О., КРАВЧЕНКО С. О. СИНДРОМ SUNCT: ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО СИМПТОМАТИЧНИЙ ВИПАДОК.	92
13.	DAVIDENKO V.Y., MISHINA M. M. PIONTKOVSKAYA O. V., ROY N.V. NETWORKS OF NEUTROPHIL EXTRACELLULAR TRAPS IN ANTI-MICROBIAL TREATMENT OF PURULENT INFLAMMATORY DISEASES IN CHILDREN.	96
14.	ДЗЮБА О. М. ШЕВЧЕНКО О. Є. ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ.	99
15.	КОЛОМОЕЦ Т. А. МОНИТОРИНГ СПОСОБА ЖИЗНИ ПУБЛИЧНИХ СЛУЖАЩИХ: ПРОБЛЕМНЫЕ АСПЕКТЫ «КАЧЕСТВА» ПРАВОВОЙ ОПРЕДЕЛЕННОСТИ.	108
16.	КОРОТІЧ Г. В. АНТРОПОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ФІЛОСОФСЬКИХ ПОГЛЯДІВ М. СТРАХОВА.	113
17.	КОЧМАРСЬКИЙ ВО. З., КУБА В. В. УМОВИ РІВНОВАГИ ГІДРОКАРБОНАТНОЇ СИСТЕМИ.	118
18.	КРАСНОБРИЖИЙ І.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ КВЕСТ-ТЕХНОЛОГІЙ.	129
19.	МІСІНЬКЕВИЧ О. М. АВТОРСЬКИЙ МІФ, ЛІТЕРАТУРНА ІСТИНА ЧИ ІСТОРИЧНА ПРАВДА (ТАЄМНИЦІ САТАНІВСЬКОГО ЛІСУ ЗА РОМАНОМ «ПОВНИЙ МІСЯЦЬ» А. КОКОТЮХИ)	136
20.	МУДРАК Н. О. ТІНЬОВА ЕКОНОМІКА ЯК ЧИННИК ЇЇ ОФШОРИЗАЦІЇ.	147
21.	ПЕРЕРВА В. В., ШАПКА Д. В. АНАЛІЗ СОЛЕСТІЙКОСТІ РОСЛИН МОРФОМЕТРИЧНИМ МЕТОДОМ.	157
22.	ПОПОВ В. М., БОГАТОВ О. І. ШУМОУТВОРЮЮЧІ ЕЛЕМЕНТИ ДОРОЖНЬО – БУДІВЕЛЬНИХ МАШИН.	161
23.	ПОПОВА И. В. ЗАРУБЕЖНЫЙ ОПЫТ ПРИМЕНЕНИЯ МАРКЕТИНГА В СФЕРЕ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ.	171
24.	КОГУТ И. В. ЛИТОВКА В. В. РОЛЬ И ЗНАЧЕНИЕ ФОРМИРОВАНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНО-ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ КОММУНИКАТИВНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ УЧИТЕЛЯ В ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ СРЕДЕ.	178
25.	ГАРАСИМІВ О. І., ЗАХАРОВА О. В., РЯШКО О. В. СУДОВІ ДЕБАТИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.	185
26.	СЕМЧУК Н. О. ПОГЛЯДИ ОСВАЛЬДА ШПЕНГЛЕРА НА СУТНІСТЬ ПРАВА ТА ЮРИСПРУДЕНЦІЮ.	194
27.	СОЛОНЕНКО Л.И., УСЕНКО Р.В., БЕЛЫЙ Ф.П., РЕПЯХ С.И. ХАРАКТЕРИСТИКИ НЕКОТОРЫХ СПОСОБОВ ЛИТЬЯ И СМЕСЕЙ ОДНОРАЗОВЫХ ФОРМ И СТЕРЖНЕЙ ДЛЯ ОТЛИВОК МАССОЙ ДО 300 КГ.	202

УДК 1:34 (043.2)

ПОГЛЯДИ ОСВАЛЬДА ШПЕНГЛЕРА НА СУТНІСТЬ ПРАВА ТА ЮРИСПРУДЕНЦІЮ

Семчук Наталя Олександрівна

к.ю.н., старший викладач

Національний авіаційний університет

м. Київ, Україна

Анотація: У роботі розглядаються погляди О. Шпенглера, на сутність права та юриспруденції, висловлені ним у 2 томі «Смеркання Заходу». Робота є однією з перших спроб дослідити наукову спадщину О. Шпенглера (з використанням робіт зарубіжних дослідників) з питань розуміння ним сутності права і правової динаміки. Метою даної роботи є аналіз поглядів О. Шпенглера на сутність права і правову динаміку. Практичною цінністю даної роботи є те, що в ній, на підставі аналізу зарубіжних (переважно німецькомовних) джерел сформульовані певні висновки, які можуть бути застосовані при науковому вивченні і викладанні юридичних дисциплін як загальнотеоретичного, так і прикладного характеру, а також бути використані в інших галузях знань і при проведенні міждисциплінарних досліджень.

Ключові слова: О. Шпенглер; динамічна юридична теорія; філософія права; правова історіографія; гуманітарні дослідження.

Освальд Шпенглер (1880-1936) вважається видатною особистістю періоду Веймарської республіки. Його книга «Смеркання Заходу» (*Der Untergang des Abendlandes*) (перша частина вийшла в 1918, друга – в 1922 році) була найчастіше обговорюваною книгою тієї епохи, і мала величезний вплив на мислителів міжвоєнного періоду. На жаль, наразі в Україні відсутній виданий переклад на державну мову цього твору, то ж для цілей цієї статті

автором було використано електронний текст даної книги німецькою мовою, а переклад фрагментів було здійснено силами автора.

Серед цікавих особливостей оригінального стилю цієї книги є те, що навіть її назва може бути перекладена по-різному, і ці варіанти, хоч є близькими за значенням, проте відображають різні смислові нюанси. Слово «*der Untergang*» може означати як крах, загибель так і просто присмеркові сутінки, і захід небесного світила, за яким неминуче настає новий світанок. А інше слово в словосполученні - *das Abendlandes* (буквально – вечірні землі) – один з специфічних німецьких термінів для позначення Західної Європи. На жаль, переклад не передає цю гру слів – «смеркання» та «вечірні землі». Так як наразі немає усталеного перекладу цього твору на українську мову, серед варіантів перекладу назви праці, пропонованих іншими авторами, немає єдності. Наразі зустрічаються такі варіанти «Присмерк Європи», «Захід Європи», «Смеркання Європи», «Крах Європи». Як бачимо, в принципі всі вони мають право на існування – така філософська багатозначність була закладена у назву книги самим автором. Проте для цілей даної роботи вживатимемо варіант назви, запропонований докторами філологічних наук М. Лановик та З.Лановик – «Смеркання Заходу».

При роботі з першоджерелами великий вплив мала робота докторів філологічних наук М. Лановик та З. Лановик «Смеркання Заходу О.Шпенглера : Провіденційна модель науки», де вони, серед іншого, вказують на те, що сьогодні незаперечний той факт, що О. Шпенглер у своїй праці використовує „не наукову” (не цілком наукову) мову, за що його неодноразово критикували сучасники чи науковці наступних десятиліть, до того ж не лише з матеріалістичного / позитивістського табору. Подекуди такий виклад та хід думок пояснювали проявом творчої уяви в науці [1, с. 9]. Слід погодитись з думкою Лановик про те, що це – наскрізь метафоричне, алегоричне письмо з яскраво вираженими рисами профетичного твору; більше того, кожен, хто по-справжньому заглиблюється у його читання, може визнати „містичну ауру” впливу цього тексту. У його контексті вихолощена,

беземоційна наукова праця, написана за вимогами усталених шаблонів, теж може сприйматись як „згубно закостеніла”, як частина смеркання духовності, що, як вважав дослідник, „вселяє тривогу” [1, с. 9]. Можливо, саме такий стиль написання твору – захоплюючий, метафоричний, проте разом з тим глибоко осмислений та ґрунтовний, науковий за своєю суттю, і був причиною того, що така книга, як «Смеркання Заходу» стала свого часу європейським бестселером (що загалом не є характерним для наукових творів).

Багато в чому переосмислення творчої спадщини О. Шпенглера з точки зору юристів розпочато роботою доктора Лутца Мартіна Кеппелера «Освальд Шпенглер і юриспруденція» (2014). Автор роботи, який також одночасно є адвокатом та партнером відомої в Німеччині юридичної фірми, отримав на підставі її опублікування цієї монографії ступінь PhD (в галузі права). На жаль, ця фундаментальна праця, обсягом 328 сторінок, наразі не була перекладена українською або російською мовами.

Монографія базується на використанні робіт О. Шпенглера в юридичній науці між 1918 і 1945 рр., та проводилось, зокрема, в рамках "Динамічної юридичної теорії" (Oswald Spengler und die Jurisprudenz. Die Spenglerrezeption in der Rechtswissenschaft zwischen 1918 und 1945, insbesondere innerhalb der "dynamischen Rechtslehre", der Rechtshistoriographie und der Staatsrechtswissenschaft) [2, с. 3], правової історіографії та конституційного права.

У своєму дослідженні Лутц Мартін Кеппелер зосереджується на впливі Шпенглера на юристів, закриваючи тим самим пробіл у дослідженні творчої спадщини Шпенглера. Перш за все, юристи у різних контекстах підтвердили положення Шпенглера щодо правової динаміки. У той же час, робота проробляє частину правової інтелектуальної історії, оскільки Шпенглер у цивільному праві завжди наближався до духівника соціального і життєвого закону та ірраціональної філософії життєвої філософії. У галузі

конституційного права Шпенглер був відомий досить радикальним і інтелектуальним аналізом сучасності [2, с. 3].

Можливо, саме різнобічна освіта самого О.Шпенглера та широке коло його наукових інтересів приваблювало та продовжує приваблювати до осмислення його наукової спадщини не лише філософів, але й інших дослідників в багатьох галузях знань – від математики до перекладознавства.

Перш за все варто вказати, що для розуміння поглядів О.Шпенглера на право, варто розпочати з основ культурно-філософських поглядів автора, основу яких становлять такі поняття як культура та цивілізація. Тут варто погодитись з А. Сиротовою в тому, що німецький теоретик створює свій метод дослідження історії, в межах якого розглядає ряд культурних формацій давнини, і на основі паралелей із сучасністю намагається визначити долю Заходу [3, с. 83].

Космина В.Г., який досліджує проблеми методології цивілізаційного аналізу історичного процесу справедливо вказує на те, що О.Шпенглер вивчав теорію локальних цивілізацій, роблячи це дуже обґрунтовано і фундаментально. Читачів вразили й сама по собі грандіозна картина всесвітньої історії, і незвичний підхід автора до її висвітлення. Радянське суспільствознавство виявляло увагу до творчості німецького мислителя здебільшого в контексті розгорнутої з другої половини 1960-х років широкої кампанії «критики буржуазної філософії історії». Офіційною наукою він характеризувався як «німецький філософ-ідеаліст, ідеолог прусського юнкерства, один із теоретичних попередників німецького фашизму», а «Смеркання Заходу» – як твір, що «мав великий успіх серед ідеологів імперіалізму» [4, с. 190].

О.Шпенглер створив грандіозну порівняльну картину становлення й занепаду світоглядів, наук, мов, мистецтв, народів, філософських систем, соціальних структур, політики, релігій, тощо у їх органічній єдності в кожному періоді конкретної культури – передусім західної, античної та арабської – як зовнішнього прояву її прасимволу й часового стану душі. З

аналізу шпенглерівського історичного методу видно, що він увібрав у себе багато методологічних досягнень найвпливовіших на той час, передусім у Німеччині, шкіл філософії історії та історіографії, творчо осмислених, доповнених і узагальнених філософом [4, с. 200]. При цьому, не замахуючись на аналіз всієї творчої спадщини О. Шпенглера, зі всієї шпенглерівської панорами розвитку культур в рамках 8 цивілізацій в даній статті висвітливо тільки той аспект, що прямо стосується розвитку європейського права.

При цьому варто пам'ятати про особливість власне права як особливого культурного феномену – він спрямований на уніфікацію правових норм для цілей однакового правозастосування та забезпечення рівноправності громадян перед законом. Іншими словами, від права в сенсі правозастосування вимагається не унікальність, а навпаки – універсальність.

Як зазначає сам О.Шпенглер «Великою помилкою є думка про те, що може бути закон, який є таким, що лежить над речами і повністю незалежний від політичних та економічних інтересів. Можна собі це уявити, і люди, які вважають саме так, підтримуючи ідею політичних можливостей для політичної діяльності. Але це не змінює того факту, що таке право абстрактного походження не існує в історичній реальності. Кожен закон містить у абстрагованому вигляді світогляд його авторів, і кожен історичний світогляд містить політико-економічну тенденцію, яка не залежить від того, що теоретично або що думає, а про те, що держава практично хоче, а власна влада і того, хто має право створення законів в своїх руках. Кожне право було створено державою від імені широкої громадськості» [5].

При цьому О. Шпенглер вказує, що «Правове мислення найбільш тісно пов'язане з математичним. Обидва хочуть відокремити від оптично заданих випадків чуттєво-випадкове, знайти принцип мислення: чиста форма об'єкта, чистий тип ситуації, чисте поєднання причин і наслідків. При цьому античне життя у тій формі, в якій воно представляє древне критичне мислення, має виразно евклідові особливості, тому картина тіл, позиційних відносин між ними і взаємних наслідків впливу і протидії, як у атомів Демокріта. Це

юридична статика» [5]. Разом з тим, О. Шпенглер різко критикує середньовічну схоластику та сліпе запозичення давніх зразків права, адже «Через нашу правову історію основним мотивом є боротьба між книгою і життям. Західна книга не є оракулом і магічним заклинанням з магічними таємницями, але є частиною збереженої історії. Це минуле, яке хоче стати майбутнім через нас, читачів, в яких його зміст знову оживає» [5].

Саме як наслідок цієї боротьби О. Шпенглер вказує на кризові явища, які особливо помітні і в сучасній юриспруденції «Західний юрист стає філологом, а практичний досвід життя замінюється науковим досвідом суто логічного розкладу і поєднання правових понять, що базується виключно на собі. Сьогоднішня німецька юриспруденція (і не тільки сьогоднішня, і не виключно німецька –авт.) в значній мірі є спадщиною схоластики середньовіччя.

Саме для того, щоб, як мітко зазначає сам О. Шпенглер, щоб вивчена юристом наука не лишалась «чужою для світу», і потрібні подальші розробки в сфері динамічної теорії права. Такі розробки багато в чому варто розпочати з вивчення та переосмислення творчої спадщини самого О. Шпенглера та його послідовників. Лутц Мартін Кеппелер, який займався дослідженням цих питань, справедливо пропонує здійснити таке осмислення шляхом аналізу понять «статика» і «динаміка» через призму культурно-філософської концепції О. Шпенглера [2, с. 60]. Лутц при цьому звертає особливу увагу на те, що динаміка в першу чергу є поняттям, яке використовують в природничих та математичних науках, а статика є його антонімом. Також дослідник вказує на зв'язок філософії життя (популярної в кінці 19-на початку 20 сторіччя) з поняттям «динаміка», яке розумілось в контексті життя та життєвого шляху [2, с. 61]. При цьому вчений вказує на те, що питання динаміки на початку 20 сторіччя також жваво дискутувалось в контексті розвитку національної економіки, що мало прямий вплив на О. Шпенглера [2, с. 62].

При цьому варто вказати, що Євген Ерліх (який свого часу працював деканом юридичного факультету Чернівецького університету), який був одним з засновників соціології права та в 1913 році видав книгу «Основи соціології права» (перекладено англійською в 1936 р.), при цьому активно досліджуючи взаємозв'язок права та суспільства [6]. Саме його можна багато в чому вважати предтечею О.Шпенглера в осмисленні підходу до правової статичності та правової динаміки.

Не заглиблюючись в широку наукову дискусію з цього питання, наводжу позицію М. Лутца, з якою важко не погодитись «Через абстрактні, енергетичні, субстанційні зв'язки в правовому житті мав бути переосмислений шпенглерівський приєрмек Європи. Сумнівно, чи базувалися автори на досвіді попередників, чи вони самі розглядали ці думки (щодо взаємозв'язку статичності і динаміки в праві –авт.) як самостійний продукт 1920-х і таким чином розглядали Шпенглера як новатора в юридичній думці» [2, с. 61-62] .

Враховуючи викладене, можна зробити висновок, що погляди О.Шпенглера, який пропонував досліджувати право як в історичному генезисі, так і в поєднанні з життям певного суспільства у певний час багато в чому випередили свій час. Навіть сучасна юриспруденція та політика знаходиться на початковій стадії осмислення цих ідей. Як і в більш давні часи, розробляючи закони, політики не дуже зважають на те, наскільки вони будуть відображати сучасні умови життя суспільства, і, відповідно, виконувати своє призначення. «Боротьба між книгою і життям» триває. В юридичній освіті, якій також приділяв увагу О.Шпенглер, філологічний підхід як спадкоємець середньовічної схоластики багато в чому продовжує домінувати, він навіть частково не замінений соціально-економічним підходом з врахуванням осмисленого історичного досвіду.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Лановик М. Б. "Смеркання Заходу" Освальда Шпенглера: провіденційна модель науки / М. Б. Лановик, З. Б. Лановик. // Питання літературознавства. – 2018. – №98. – С. 7–22.
2. Lutz M. K. Oswald Spengler und die Jurisprudenz. / M. K. Lutz. – Tübingen: Mohr Siebeck, 2014. – 328 с.
3. Сиротова А. А. Аналіз цивілізаційної концепції розвитку людства О.Шпенглера. / А. А. Сиротова. // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2005. – №2. – С. 82–90.
4. Космина В. Г. Історичний метод Освальда Шпенглера. / В. Г. Космина. // Український історичний журнал. – 2006. – №6. – С. 189–203.
5. Spengler, O. Der Untergang des Abendlandes : Umrisse einer orphologie der weltgeschichte. Zwaiter Band. [Електронний ресурс] / O. Spengler, // Welthistorischen Prespektiven, München : Beck.. – 1922. – Режим доступу до ресурсу: <http://gutenberg.spiegel.de/>.
6. Ehrlich E. Fundamental Principles of the Sociology of Law. / E. Ehrlich. – Cambridge: Harvard University Press., 1936. – 450 с.